

32009R1071

14.11.2009.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 300/51

UREDBA (EZ) br. 1071/2009 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 21. listopada 2009.****o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 71. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Europskog nadzornika za zaštitu podataka ⁽²⁾,

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Uspostava unutarnjeg tržišta u cestovnom prometu na kojem bi se primjenjivali pravični uvjeti tržišne utakmice, pretpostavlja ujednačenu primjenu zajedničkih pravila u pogledu pristupa djelatnosti cestovnog prijevoznika u teretnom ili putničkom prometu (dalje u tekstu: djelatnost cestovnog prijevoznika). Takva zajednička pravila doprinijet će postizanju više razine profesionalne osposobljenosti cestovnih prijevoznika, racionalizaciji tržišta i poboljšanju kakvoće usluga, što je u interesu cestovnih prijevoznika, njihovih stranaka i cijeloga gospodarstva te većoj sigurnosti cestovnog prometa. Također će olakšati učinkovito ostvarivanje prava cestovnih prijevoznika na slobodu poslovnog nastana.
- (2) Direktivom Vijeća 96/26/EZ od 29. travnja 1996. o odobrenju za obavljanje djelatnosti prijevoznika u cestovnom prijevozu tereta i cestovnom prijevozu putnika i o međusobnom priznavanju diploma, svjedodžbi i ostalih dokaza o formalnim kvalifikacijama kako bi se tim prijevoznicima olakšalo ostvarivanje prava na

slobodu poslovnog nastana u domaćem i međunarodnom prometu ⁽⁴⁾ propisuju se minimalni uvjeti za dobivanje dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika i međusobno priznavanje u tu svrhu traženih isprava. Međutim, iskustvo, ocjene učinka i razne studije pokazale su da države članice tu Direktivu primjenjuju nedosljedno. Takve razlike imaju više negativnih posljedica, posebno iskrivljavanje tržišnog natjecanja i nedostatak tržišne transparentnosti i nejednakost razine praćenja, kao i rizik da poduzeća koja zapošljavaju osobe niskog stupnja stručne spreme budu nemarna u pogledu, ili manje poštuju, pravila o sigurnosti cestovnoga prometa i socijalne sigurnosti, što može naškoditi ugledu tog područja.

- (3) Te posljedice tim su štetnije jer mogu prouzročiti smetnje u pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta cestovnog prijevoza budući da je tržište međunarodnog prijevoza robe i nekih poslova kabotaže dostupno poduzećima iz cijele Zajednice. Jedini uvjet koji ta poduzeća moraju ispuniti jest da imaju licenciju Zajednice koju mogu dobiti ako ispune uvjete za dobivanje dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika, u skladu s Uredbom (EZ) br. 1072/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta ⁽⁵⁾ i Uredbom (EZ) br. 1073/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup međunarodnom tržištu usluga prijevoza običnim i turističkim autobusima ⁽⁶⁾.
- (4) Stoga bi trebalo osuvremeniti postojeća pravila o dozvoli za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika kako bi se osigurala jednolična i učinkovita primjena tih pravila. Budući da poštovanje tih pravila predstavlja glavni uvjet za pristup tržištu Zajednice i da su vrijedeći instrumenti Zajednice u području pristupa tržištu uredbe, čini se da je uredba najprimjereniji instrument za uređenje postupka dobivanja dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika.
- (5) Državama članicama bi se moralo omogućiti da u najudaljenijim regijama, navedenima u članku 299. stavku 2. Ugovora, zbog posebnih značajki i ograničenja tih regija, prilagode uvjete za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika. Međutim, poduzećima osnovanima u tim regijama, koja ispunjavaju uvjete za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika samo kao posljedica takve

⁽¹⁾ SL C 151, 17.6.2008., str. 16.⁽²⁾ SL C 14, 19.1.2008., str. 1.⁽³⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 21. svibnja 2008. (još nije objavljeno u Službenom listu), Zajedničko stajalište Vijeća od 9. siječnja 2009. (SL C 62 E, 17.3.2009., str. 1.), Stajalište Europskog parlamenta od 23. travnja 2009. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 24. rujna 2009.⁽⁴⁾ SL L 124, 23.5.1996., str. 1.⁽⁵⁾ SL L 300, 14.11.2009., str. 72.⁽⁶⁾ SL L 300, 14.11.2009., str. 88.

prilagodbe, ne bi smjela biti dodijeljena licencija Zajednice. Za poduzeća koja bi, zbog toga što ispunjavaju sve opće uvjete iz ove Uredbe, mogla obavljati djelatnost cestovnoga prijevoznika, prilagodba uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika ne bi smjela predstavljati prepreku prilikom obavljanja cestovnog prijevoza u najudaljenijim regijama.

- (6) Radi osiguranja pravične tržišne utakmice, zajednička pravila koja uređuju obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika trebala bi se primjenjivati u što širem opsegu na sva poduzeća. Međutim, u područje primjene ove Uredbe nije potrebno uključiti poduzeća koja obavljaju samo prijevoze s vrlo malim utjecajem na tržište prijevoznih usluga.
- (7) Država članica u kojoj poduzeće ima poslovni nastan trebala bi biti odgovorna za provjeru ispunjava li poduzeće, u svakom trenutku, uvjete propisane ovom uredbom kako bi nadležna tijela te države članice mogla, prema potrebi, odlučiti o privremenom ili trajnom oduzimanju dozvola na temelju kojih to poduzeće može poslovati na tržištu. Propisno ispunjavanje i pouzdani nadzor uvjeta za dobivanje dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika pretpostavlja da poduzeća imaju stvaran i stabilan poslovni nastan.
- (8) Trebalo bi jasno utvrditi koje fizičke osobe ispunjavaju tražene uvjete u pogledu dobrog ugleda i stručne osposobljenosti i o tome obavijestiti nadležna tijela. Takve osobe (dalje u tekstu: upravitelji prijevoza) trebale bi imati boravište u državi članici i stvarno i stalno upravljati prijevoznom djelatnošću poduzeća za cestovni prijevoz. Stoga bi trebalo točno navesti pod kojim se uvjetima smatra da osoba stvarno i stalno upravlja prijevoznom djelatnošću poduzeća.
- (9) Dobar ugled upravitelja prijevoza pretpostavlja nekažnjavanost za teže kazneno djelo ili za ozbiljnu povredu, posebno pravila Zajednice koja se odnose na cestovni prijevoz. Osuda ili kazna izrečena upravitelju prijevoza ili poduzeću za cestovni prijevoz u jednoj ili više država članica za najteže povrede pravila Zajednice trebala bi imati za posljedicu gubitak dobrog ugleda ako nadležno tijelo utvrdi da je njegovoj konačnoj odluci prethodio propisno okončan i dokumentiran istražni postupak u kojem su se poštovala osnovna postupovna prava i da su se poštovala odgovarajuća prava na žalbu.
- (10) Poduzeća za cestovni prijevoz moraju imati minimalnu financijsku sposobnost osigurati propisno osnivanje i dobro upravljanje poduzećem. Bankovno jamstvo ili osiguranje od profesionalne odgovornosti može predstavljati jednostavan i troškovno učinkovit način prikazivanja financijskog stanja poduzeća.
- (11) Visoka razine profesionalne osposobljenosti trebala bi povećati društvenogospodarsku učinkovitost područja cestovnog prijevoza. Stoga je potrebno da kandidati za

mjesto upravitelja prijevoza posjeduju visoku razinu stručnog znanja. Kako bi se osigurala veća ujednačenost ispita i potaknula visoka kvaliteta obuke, državama članicama potrebno je osigurati da na temelju kriterija koje same definiraju mogu akreditirati centre za provjeru znanja i provedbu obuke. Upravitelji prijevoza moraju posjedovati potrebno znanje za upravljanje kako domaćim, tako i međunarodnim prijevozom. Popis stručnih područja koja treba poznavati kako bi se dobila potvrda o stručnoj osposobljenosti te postupci za organizaciju ispita mogu se mijenjati uspooredno s tehničkim napretkom, pa bi stoga trebalo predvidjeti njihovo ažuriranje. Državama članicama trebalo bi omogućiti da iz ispita izuzmu osobe koje mogu podastrijeti dokaz o određenom neprekinutom iskustvu u upravljanju poslovima prijevoza.

- (12) Pravična tržišna utakmica i cestovni prijevoz u cijelosti usklađen s pravilima zahtijevaju jednaku razinu nadzora od strane država članica. Nadležna tijela odgovorna za nadzor poduzeća i valjanost njihovih dozvola imaju u tom pogledu ključnu ulogu pa je, stoga, potrebno osigurati, prema potrebi, poduzimanje mjera od strane tih tijela, posebno u najtežim slučajevima, kao što su privremeno ili trajno oduzimanje dozvola ili proglašenje neprikladnima upravitelje prijevoza koji su opetovano postupili s nepažnjom ili su djelovali sa zlom namjerom. Tome mora prethoditi odgovarajuće razmatranje mjere s obzirom na načelo proporcionalnosti. Međutim, prije nego što mu se izreknu takve kazne, poduzeće bi trebalo prethodno upozoriti i dati mu razuman rok da ispravi situaciju u kojoj se našao.
- (13) Bolje organizirana administrativna suradnja među državama članicama poboljšala bi učinkovitost nadzora nad poduzećima koja posluju u više država članica i smanjila upravne troškove u budućnosti. Elektronički upisnici poduzeća, koji su međusobno povezani u Zajednici i koji su u skladu s pravilima Zajednice o sigurnosti osobnih podataka, olakšali bi takvu suradnju i smanjili troškove u vezi s nadzorom i poduzeća i uprava. Nacionalni upisnici već postoje u nekoliko država članica. Također, već postoji i infrastruktura namijenjena jačanju međupovezanosti među državama članicama. Stoga bi sustavnije korištenje elektroničkih registara značajno doprinijelo smanjenju upravnih troškova pregleda i poboljšanju njihove učinkovitosti.
- (14) Neki podaci iz nacionalnih elektroničkih registara, vezani uz povrede i sankcije su osobni. Stoga bi države članice trebale poduzeti mjere potrebne za osiguranje usklađenosti s Direktivom 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka⁽¹⁾, posebno u pogledu nadzora nad obradom osobnih podataka od strane tijela javne vlasti, prava osoba na koje se ti podaci odnose na informiranosti, njihova prava na pristup podacima i njihova prava na prigovor. U smislu ove Uredbe

⁽¹⁾ SL L 281, 23.11.1995., str. 31.

čini se potrebnim podatke takve vrste pohraniti na rok od barem dvije godine kako bi se onemogućilo da izuzeta poduzeća prenesu sjedište u druge države članice.

- (15) Kako bi se poboljšala transparentnost te kako bi stranke prijevoznika mogle provjeriti ima li to poduzeće odgovarajuće dozvole, određeni podaci iz nacionalnog elektroničkog registra trebali bi biti javno dostupni, ako je to u skladu s relevantnim odredbama o zaštiti podataka.
- (16) Međusobna povezanost nacionalnih elektroničkih registara ključna je za brzu i učinkovitu razmjenu podataka među državama članicama te kao mjera osiguranja da cestovni prijevoznici ne dođu u kušnju počinuti teške povrede ili da se ne izlože riziku da počine teške povrede, u državi članici koja nije država članica u kojoj cestovni prijevoznik ima poslovni nastan. Takva međupovezanost podrazumijeva zajedničku definiciju točnog formata podataka za razmjenu kao i tehničkih postupaka razmjene tih podataka.
- (17) Kako bi se osigurala učinkovita razmjena podataka među državama članicama, trebalo bi odrediti nacionalne kontaktne točke i određene zajedničke postupke, kao minimalne, u pogledu rokova i naravi podataka koje treba prosljediti.
- (18) Kako bi se olakšalo ostvarivanje prava na poslovni nastan, kao dovoljan dokaz o dobrom ugledu za dobivanje dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika u državi članici poslovnoga nastana trebalo bi prihvatiti predočenje odgovarajućih dokumenata izdanih od strane nadležnog tijela države članice u kojoj je cestovni prijevoznik imao boravište, pod uvjetom da dotične osobe nisu bile proglašene nesposobnima za obavljanje djelatnosti u drugim državama članicama.
- (19) Što se tiče stručne osposobljenosti, kako bi se olakšalo ostvarivanje prava na poslovni nastan, država članica u kojoj poduzeće ima poslovni nastan trebala bi jedinstven obrazac potvrde izdane u skladu s ovom Uredbom priznati kao dovoljan dokaz.
- (20) Na razini Zajednice potrebno je bolje pratiti primjenu ove Uredbe. To pretpostavlja slanje redovitih izvješća Komisiji, sastavljenih na temelju nacionalnih registara, o dobrom ugledu, financijskom položaju i stručnoj osposobljenosti poduzeća iz područja cestovnog prijevoza.
- (21) Država članice trebale bi odrediti sankcije za povrede ove Uredbe. Takve bi sankcije trebale biti učinkovite, razmjerne i odvraćajuće.
- (22) Budući da cilj ove Uredbe, a to je modernizacija pravila koja uređuju pristup djelatnosti cestovnoga prijevoznika

radi osiguranja ujednačenije i učinkovitije primjene tih pravila u državama članicama, ne mogu dostatno ostvariti države članice nego ih se, zbog opsega i učinaka predložene mjere, može na bolji način ostvariti na razini Zajednice, Zajednica može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. Ugovora. U skladu s načelom proporcionalnosti iz tog članka, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje navedenog cilja.

- (23) Mjere potrebne za provedbu ove Uredbe trebale bi se donijeti u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji ⁽¹⁾.
- (24) Osobito, Komisiju bi trebalo ovlastiti za sastavljanje popisa kategorija, vrsta i stupnjeva težine povreda radi kojih cestovni prijevoznici gube dobar ugled, za prilagodbu tehničkom napretku priloga I., II. i III. ovoj Uredbi, o znanjima koja države članice moraju uzeti u obzir prilikom priznavanja stručne osposobljenosti i o uzorku potvrde o stručnoj osposobljenosti, kao i za sastavljanje popisa povreda koje, osim onih navedenih u prilogu IV. ovoj Uredbi, mogu prouzročiti gubitak dobrog ugleda. Budući da je riječ o mjerama općeg opsega, namijenjenih izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni, između ostalog njezinim nadopunjavanjem novim elementima koji nisu ključni, moraju se usvojiti u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 5.a Odluke 1999/468/EZ.
- (25) Direktivu 96/26/EZ potrebno je staviti izvan snage,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Područje primjene

1. Ovom se Uredbom uređuje pristup djelatnosti cestovnog prijevoza i obavljanje te djelatnosti.
2. Ova se Uredba primjenjuje na sva poduzeća s poslovnim nastanom u Zajednici koja obavljaju djelatnost cestovnog prijevoznika. Također se primjenjuje na poduzeća koja namjeravaju obavljati djelatnost cestovnog prijevoznika. Smatra se da se pozivanja na poduzeća koja obavljaju djelatnost cestovnoga prijevoznika odnose, prema potrebi, i na poduzeća koja namjeravaju obavljati takvu djelatnost.

⁽¹⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

3. Što se tiče regija iz članka 299. stavka 2. Ugovora, dotične države članice mogu prilagoditi uvjete koji se trebaju ispuniti za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika, ako prijevoz u tim regijama u cijelosti obavljaju poduzeća ustanovljena u tim regijama.

4. Odstupajući od stavka 2., osim ako nacionalnim pravnim propisima drukčije nije određeno, ova Uredba se ne primjenjuje na:

- (a) poduzeća koja obavljaju djelatnost cestovnog prijevoznika u teretnom prometu isključivo motornim vozilima ili kombinacijom vozila, pri čemu najveća dopuštena masa natovarenog vozila ne prelazi 3,5 tona. Međutim, države članice mogu sniziti taj prag za sve ili neke kategorije cestovnog prijevoza;
- (b) poduzeća koja pružaju usluge cestovnog prijevoza u putničkom prometu isključivo u nekomercijalne svrhe, odnosno čija glavna djelatnost nije cestovni prijevoz putnika;
- (c) poduzeća koja obavljaju djelatnost cestovnog prijevoznika isključivo motornim vozilima čija najveća dopuštena brzina ne prelazi 40 km/h.

5. Države članice mogu iz primjene svih ili nekih odredaba ove Uredbe izuzeti samo one cestovne prijevoznike koji obavljaju djelatnost isključivo u domaćem prometu i koji na prometnom tržištu ostvaruju tek manji utjecaj zbog:

- (a) naravi robe koja se prevozi; ili
- (b) kratkih udaljenosti prijevoza.

Članak 2.

Definicije

U smislu ove Uredbe:

1. „djelatnost cestovnog prijevoznika u teretnom prometu” znači djelatnost svakog poduzeća koje motornim vozilima ili kombinacijom vozila prevozi robu za posebni prijevoz;
2. „djelatnost cestovnog prijevoznika u putničkom prometu” znači djelatnost svakog poduzeća koje motornim vozilima, konstruiranima i opremljenima tako da su prikladna za prijevoz više od devet osoba, uključujući vozača, i namijenjenima za tu svrhu, pruža usluge prijevoza u putničkom prometu za javnost ili za određene kategorije korisnika, za naknadu koju plaća osoba koja koristi prijevoz ili organizator prijevoza;
3. „djelatnost cestovnog prijevoznika” znači djelatnost cestovnog prijevoznika u putničkom prometu ili djelatnost cestovnog prijevoznika u teretnom prometu;
4. „poduzeće” znači svaka fizička ili pravna osoba, bez obzira posluje li s ciljem ostvarivanja dobiti ili ne, svako udruženje

ili skupinu osoba bez pravne osobnosti, bez obzira posluje li s ciljem ostvarivanja dobiti ili ne, ili svako službeno tijelo, bez obzira je li ono pravna osoba ili ovisi o tijelu koje je pravna osoba, koje obavlja djelatnost putničkog prijevoza, odnosno svaka fizička ili pravna osoba koja prevozi teret u komercijalne svrhe;

5. „upravitelj prijevoza” znači fizička osoba zaposlena u poduzeću ili, ako je poduzeće fizička osoba, tu osobu ili, ako je tako predviđeno, drugu fizičku osobu koju je to poduzeće imenovalo u ugovoru, koja stvarno ili trajno upravlja prijevoznom djelatnošću tog poduzeća;
6. „dozvola za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika” znači upravna odluka kojom se poduzeće koje ispunjava uvjete propisane ovom uredbom ovlašćuje za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika;
7. „nadležno tijelo” znači tijelo u državi članici na nacionalnoj, regionalnoj ili lokalnoj razini, koje u svrhu izdavanja dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika, provjerava ispunjava li poduzeće uvjete propisane ovom Uredbom te koje izdaje i privremeno ili trajno oduzima dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika;
8. „država članica poslovnog nastana” znači država članica u kojoj poduzeće ima poslovni nastan, bez obzira iz koje države potječe upravitelj prijevoza.

Članak 3.

Zahtjevi za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika

1. Poduzeća koja obavljaju djelatnost cestovnog prijevoznika imaju:
 - (a) stvarni i stabilni poslovni nastan u jednoj od država članica;
 - (b) dobar ugled;
 - (c) odgovarajući financijski položaj; i
 - (d) potrebnu stručnu osposobljenost.

2. Države članice mogu odlučiti propisati dodatne razmjere i nediskriminirajuće zahtjeve za poduzeća koja žele obavljati djelatnost cestovnog prijevoznika.

Članak 4.

Upravitelj prijevoza

1. Poduzeće koje obavlja djelatnost cestovnog prijevoznika za upravitelja prijevoza imenuje barem jednu fizičku osobu koja ispunjava zahtjeve iz članka 3. stavka 1. točaka (b) i (d), kao i sljedeće uvjete:
 - (a) stvarno i kontinuirano upravlja prijevoznom djelatnošću poduzeća;

(b) stvarno je povezan s poduzećem, na primjer, njegov je zaposlenik, direktor, vlasnik ili dioničar ili njime upravlja ili, ako je poduzeće fizička osoba, ta je osoba; i

(c) ima boravište u Zajednici.

2. Ako poduzeće ne ispunjava zahtjev u pogledu stručne osposobljenosti, propisan člankom 3. stavkom 1. točkom (d), nadležno tijelo može ga ovlastiti za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika bez upravitelja prijevoza imenovanoga u skladu sa stavkom 1. ovog članka, pod uvjetom da:

(a) poduzeće imenuje fizičku osobu koja ima boravište u Zajednici i koja ispunjava zahtjeve iz članka 3. stavka 1. točaka (b) i (d), i koja je ugovorom ovlaštena obavljati zadatke upravitelja prijevoza u ime poduzeća;

(b) su u ugovoru koji je poduzeće sklopilo s osobom iz točke (a), točno utvrđeni zadaci koje ta osoba mora učinkovito i kontinuirano obavljati te su navedene njezine odgovornosti kao upravitelja prijevoza. Zadaci koje treba točno utvrditi obuhvaćaju, prije svega, zadatke koji se odnose na upravljanje servisiranjem i održavanjem vozila, provjeru ugovora i dokumenata o prijevozu, osnovno računovodstvo, raspodjelu tereta ili usluga vozačima i vozilima te provjeru sigurnosnih postupaka;

(c) osoba iz točke (a) može, kao upravitelj prijevoza, upravljati poslovima prijevoza najviše četiriju različitih poduzeća, koji poslovi se obavljaju s najvećim ukupnim voznim parkom svih poduzeća zajedno od 50 vozila. Države članice mogu odlučiti smanjiti broj poduzeća i/ili veličinu ukupnog voznog parka vozila kojim ta osoba upravlja; i

(d) osoba iz točke (a) obavlja utvrđene zadatke isključivo u interesu poduzeća, a svoje odgovornosti izvršava neovisno o bilo kojem poduzeću za koje to poduzeće obavlja prijevoz.

3. Države članice mogu odlučiti da upravitelj prijevoza imenovan u skladu sa stavkom 1. ne može biti imenovan i u skladu sa stavkom 2. ili da može biti tako imenovan samo u pogledu ograničenog broja poduzeća ili voznog parka vozila koji je manji od onoga iz stavka 2. točke (c).

4. Poduzeća obavješćuju nadležno tijelo o imenovanom upravitelju prijevoza, odnosno imenovanim upraviteljima prijevoza.

POGLAVLJE II.

UVJETI KOJE TREBA ISPUNITI DA BI SE ZADOVOLJIO ZAHTEJEV IZ ČLANKA 3.

Članak 5.

Uvjeti u vezi sa zahtjevom u pogledu poslovnog nastana

Kako bi se ispunili zahtjevi iz članka 3. stavka 1. točke (a), poduzeće, u dotičnoj državi članici:

(a) ima poslovni nastan u toj državi članici, zajedno s prostorijama u kojima čuva svoju temelju poslovnu dokumentaciju, posebno računovodstvenu dokumentaciju, kadrovsku dokumentaciju, dokumentaciju koja sadrži podatke o trajanju vožnje i odmora te bilo koji drugi dokument koji mora biti dostupan nadležnom tijelu kako bi ono moglo provjeriti jesu li uvjeti propisani ovom uredbom ispunjeni. Države članice mogu zahtijevati da poduzeća s poslovnim nastanom na njihovom državnom području moraju u svakom trenutku u svojim prostorijama učiniti dostupnima i druge dokumente;

(b) jednom kada je dozvola izdana, ima na raspolaganju jedno vozilo, odnosno više vozila, registriranih ili na neki drugi način stavljenih u promet u skladu s pravnim propisima te države članice, bez obzira je li to poduzeće jedini vlasnik vozila ili njima raspolaže na temelju, na primjer, ugovora o kupoprodaji s obročnim otplatama cijene, ugovora o zakupu ili ugovora o leasingu;

(c) stvarno i kontinuirano obavlja svoje poslove u vezi s vozilima iz točke (b), raspoložuci potrebnom administrativnom opremom, kao i odgovarajućom tehničkom opremom i uređajima, u poslovnom centru u toj državi članici.

Članak 6.

Uvjeti koji se odnose na zahtjeve o dobrom ugledu

1. Pod uvjetima iz stavka 2. ovog članka, države članice određuju uvjete koje poduzeća i upravitelji prijevoza moraju ispuniti kako bi zadovoljili kriterij dobrog ugleda, propisan člankom 3. stavkom 1. točkom (b).

Prilikom utvrđivanja je li poduzeće ispunilo taj uvjet, države članice razmatraju ponašanje poduzeća, njegovih upravitelja prijevoza i svake druge relevantne osobe koju država članica odredi. Svako pozivanje u ovom članku na osude, kazne ili prekršaje uključuje i osude, kazne ili prekršaje samog poduzeća, njezinih upravitelja prijevoza i svake druge relevantne osobe koju odredi država članica.

Uvjeti iz prvog podstavka uključuju barem sljedeće:

- (a) ne postoji nikakav ozbiljan razlog koji bi pobudio sumnju u dobar ugled upravitelja prijevoza ili prijevoznika, kao na primjer, osude ili kazne za bilo kakve teške povrede nacionalnih pravila koja su na snazi u sljedećim područjima:
 - i. trgovačko pravo;
 - ii. stečajno pravo;
 - iii. uvjeti plaćanja i zapošljavanja u toj profesiji;
 - iv. cestovni promet;
 - v. profesionalna odgovornost;
 - vi. trgovina ljudima ili opojnim sredstvima; i
- (b) upravitelj prijevoza ili prijevozno poduzeće nisu bili osuđeni za teško kazneno djelo, odnosno nije im bila izrečena kazna za tešku povredu pravila Zajednice u jednoj državi članici ili više njih, posebno u pogledu:
 - i. trajanja vožnje i odmora vozača, radnog vremena te ugradnje i korištenja nadzornih uređaja;
 - ii. najvećih dopuštenih težina i dimenzija gospodarskih vozila u međunarodnom prometu;
 - iii. početnih kvalifikacija i kontinuirane obuke vozača;
 - iv. tehničke ispravnosti gospodarskih vozila, uključujući obvezatni tehnički pregled motornih vozila;
 - v. pristupa tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza robe ili, prema potrebi, u pogledu pristupa tržištu cestovnog putničkog prijevoza;
 - vi. sigurnosti cestovnog prijevoza opasnog tereta;
 - vii. ugradnje i korištenja uređaja za ograničenje brzine u određenim kategorijama vozila;
 - viii. vozačkih dozvola;
 - ix. dozvola za obavljanje djelatnosti;
 - x. prijevoza životinja.

2. U smislu stavka 1. trećeg podstavka točke (b):

- (a) ako je upravitelju prijevoza ili prijevoznom poduzeću u jednoj državi članici ili više njih bila izrečena osuđujuća presuda za teško kazneno djelo ili dosuđena kazna za neku od najtežih povreda pravila Zajednice, navedenih u

prilogu IV., nadležno tijelo države članice poslovnog nastana dužno je na odgovarajući način i pravovremeno započeti te propisno zaključiti upravni postupak, prema potrebi zajedno s pregledom prostorija dotičnog poduzeća.

U postupku se utvrđuje bi li u konkretnom slučaju, uzimajući u obzir posebne okolnosti, gubitak dobrog ugleda predstavljao nerazmjernu mjeru. Svaki takav zaključak mora biti propisno obrazložen i opravdan.

Ako utvrdi da bi gubitak dobrog ugleda predstavljao nerazmjernu mjeru, nadležno tijelo može odlučiti da dobar ugled nije doveden u pitanje. U takvom slučaju, razlozi se unose u nacionalni registar. Broj takvih odluka navodi se u izvješću iz članka 26. stavka 1.

Ako nadležno tijelo utvrdi da gubitak dobrog ugleda ne bi predstavljao nerazmjernu mjeru, posljedica osuđujuće presude ili kazne je gubitak dobrog ugleda.

- (b) Komisija sastavlja popis kategorija, vrsta i stupnjeva težine teških povreda pravila Zajednice koje, osim onih iz Priloga IV., mogu dovesti do gubitka dobrog ugleda. Prilikom određivanja prioriteta za preglede na temelju članka 12. stavka 1., države članice dužne su uzeti u obzir podatke o tim povredama, uključujući podatke koje su im prosljedile druge države članice.

Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni njezinim nadopunjavanjem, koje se odnose na taj popis, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 25. stavka 3.

U tu svrhu Komisija:

- i. propisuje kategorije i vrste povreda koje se najčešće susreću;
- ii. definira stupanj težine povreda s obzirom na opasnost da prouzroče smrtne ili teške povrede; i
- iii. određuje koliko puta se povreda mora ponoviti da bi se smatrala težom povredom, uzimajući u obzir broj vozača u okviru prijevozne djelatnosti kojom upravlja upravitelj prijevoza.

3. Zahtjev iz članka 3. stavka 1. točke (b) ostaje neispunjen sve dok se, na temelju relevantnih odredaba nacionalnog prava, ne donese rehabilitirajuća ili bilo koja druga mjera istovrijednog učinka.

Članak 7.

Uvjeti koji se odnose na zahtjev o financijskom položaju

1. Kako bi se ispunio zahtjev propisan člankom 3. stavkom 1. točkom (c), poduzeće mora u svakom trenutku tijekom poslovne godine biti sposobno ispuniti svoje financijske obveze. U tu svrhu, poduzeće mora na temelju godišnjih financijskih izvještaja potvrđenih od strane revizora ili propisno ovlaštene osobe pokazati da svake godine ima na raspolaganju kapital i pričuve u ukupnom iznosu od barem 9 000 EUR, ako se koristi samo jedno vozilo, i 5 000 EUR za svako dodatno vozilo koje se koristi.

U smislu ove Uredbe, vrijednost eura u nacionalnim valutama država članica koje ne sudjeluju u trećem stadiju ekonomske i monetarne unije određuje se svake godine. Primjenjuju se tečajevi utvrđeni prvog radnog dana mjeseca listopada i objavljeni u *Službenom listu Europske unije*. Navedeni tečajevi počinju vrijediti od 1. siječnja sljedeće kalendarske godine.

Računovodstvene stavke iz prvoga podstavka jednake su stavkama definiranim u Četvrtoj direktivi Vijeća 78/660/EEZ od 25. srpnja 1978. na temelju članka 54. stavka 3. točke (g) Ugovora o godišnjim financijskim izvještajima za određene vrste trgovačkih društava ⁽¹⁾.

2. Odstupajući od odredaba stavka 1., nadležno tijelo može dopustiti ili zahtijevati da poduzeće svoje financijsko stanje dokaže potvrdom, na primjer bankovnom garancijom ili osiguranjem, uključujući osiguranje profesionalne odgovornosti, jedne ili više banaka ili drugih financijskih institucija, uključujući osiguravajućih društava, koja se odnosi na solidarno jamstvo poduzeća u pogledu iznosa navedenih u prvom podstavku stavka 1.

3. Godišnji financijski izvještaji iz stavka 1. i garancija iz stavka 2., koje treba provjeriti, jesu godišnji financijski izvještaji i garancija gospodarskoga subjekta sa sjedištem na području države članice u kojoj se podnosi zahtjev za izdavanje dozvole, a ne nekog drugoga gospodarskog subjekta sa sjedištem u nekoj drugoj državi članici.

Članak 8.

Uvjeti koji se odnose na zahtjev o stručnoj osposobljenosti

1. Kako bi se ispunio zahtjev propisan člankom 3. stavkom 1. točkom (d), dotična osoba ili dotične osobe moraju imati znanja koje odgovaraju stupnju predviđenom u Prilogu I. dijelu 1., iz tamo nabrojanih stručnih područja. To znanje dokazuje se obveznim pisanim ispitom koji se, ako država članica tako odluči, može dopuniti usmenim ispitom. Ti se ispiti organiziraju u skladu s Prilogom I. dijelom II. U tu svrhu, države članice mogu odlučiti da je prije ispita potrebno obaviti obuku.

2. Dotične osobe polažu ispit u državi članici u kojoj imaju uobičajeno boravište ili u državi članici u kojoj rade.

„Uobičajeno boravište” znači mjesto u kojemu osoba obično živi, to jest barem 185 dana u svakoj kalendarskoj godini, zbog osobnih veza iz kojih je razvidna tijesna povezanost te osobe s mjestom gdje živi.

Međutim, uobičajenim boravištem osobe koja je profesionalno vezana za mjesto različito od onoga uz koje je osobno vezana i koja, stoga, naizmjenice živi u različitim mjestima koja se nalaze u dvije države članice ili više njih, smatra se mjesto osobnih veza osobe ako se ta osoba tamo redovito vraća. Ovaj potonji uvjet nije potrebno ispuniti ako osoba živi u državi članici radi obavljanja vremenski ograničenog zadatka. Pohađanje sveučilišta ili škole ne podrazumijeva prijenos uobičajenog boravišta.

3. Pismene i usmene ispite iz stavka 1. mogu organizirati ili potvrditi samo tijela koja je u tu svrhu država članica propisno ovlastila u skladu s kriterijima koje je sama definirala. Države članice redovito provjeravaju jesu li uvjeti pod kojima ta tijela organiziraju ispite u skladu s Prilogom I.

4. Države članice mogu, u skladu s kriterijima koje same definiraju, propisno ovlastiti tijela koja su za to sposobna da ponude kandidatima visokokvalitetnu obuku kako bi se kandidati mogli pripremiti za ispite, a upraviteljima prijevoza koji to žele stalnu obuku kako bi mogli osuvremeniti svoja znanja. Države članice redovito provjeravaju ispunjavaju li ta tijela u svakom trenutku kriterije na temelju kojih su bila ovlaštena.

5. Države članice mogu promicati redovitu obuku iz stručnih područja nabrojanih u Prilogu I. svakih 10 godina kako bi osigurale da su upravitelji prijevoza upoznati s razvojem u tom području.

6. Države članice mogu od imatelja potvrda o stručnoj osposobljenosti, koji u zadnjih pet godina nisu upravljali poduzećem za cestovni prijevoz ili poduzećem za putnički promet, zahtijevati da pohađaju ponovnu obuku kako bi obnovili svoja znanja o novinama u zakonodavstvu iz Priloga I. dijela I.

7. Država članica može pojedince koji su stekli određene visokoškolske kvalifikacije ili kvalifikacije tehničkog usmjerenja, izdane u toj državi članici, posebno izdane u tu svrhu i koje dokazuju znanje iz svih stručnih područja navedenih u popisu iz priloga I., osloboditi od obveze polaganja ispita iz stručnih područja obuhvaćenih tim kvalifikacijama. Ovo izuzeće primjenjuje se samo na one odjeljke Priloga I. dijela I. kojih kvalifikacije obuhvaćaju sva stručna područja nabrojena u naslovu svakog odjeljka.

Država članica može iz određenih dijelova ispita izuzeti imatelje potvrda o stručnoj osposobljenosti, koje vrijede za obavljanje domaćeg teretnog prijevoza u toj državi članici.

⁽¹⁾ SL L 222, 14.8.1978., str. 11.

8. Kao dokaz o stručnoj osposobljenosti potrebno je predložiti potvrdu koju je izdalo tijelo iz stavka 3. Ta potvrda nije prenosiva na drugu osobu. Sastavlja se u skladu sa sigurnosnim značajkama i uzorkom potvrde iz priloga II. i III. te nosi žig propisno ovlaštenog koje ju je izdalo.

9. Komisija prilagođava priloge I., II. i III. tehničkom napretku. Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 25. stavka 3.

10. Komisija potiče i olakšava razmjenu iskustava i podataka među državama članicama, ili posredstvom bilo kojeg njezinog imenovanog tijela, vezanih uz obuke, ispite i ovlaštenja.

Članak 9.

Oslobođenje od obveze polaganja ispita

Države članice mogu odlučiti da će od obveze polaganja ispita iz članka 8. stavka 1. osloboditi fizičke osobe koje predoče dokaze da su u jednoj državi članici ili više njih u zadnjih 10 godina prije 4. prosinca 2009. kontinuirano upravljale cestovnim prijevoznikom ili poduzećem za putnički promet.

POGLAVLJE III.

DOZVOLA I PRAĆENJE

Članak 10.

Nadležna tijela

1. Svaka država članica imenuje jedno nadležno tijelo ili više njih, koja su zadužena osigurati pravilnu provedbu ove uredbe. Ta su tijela nadležna:

- (a) proučiti zahtjeve koje su uložila poduzeća;
- (b) izdati dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika te privremeno ili trajno oduzeti te dozvole;
- (c) izjaviti da fizička osoba nije sposobna kao upravitelj prijevoza upravljati prijevoznom djelatnošću poduzeća;
- (d) obavljati potrebne preglede kojima se provjerava ispunjava li poduzeće zahtjeve propisane člankom 3.

2. Nadležna tijela objavljuju sve uvjete propisane ovom uredbom, sve druge nacionalne odredbe, postupke koje zainteresirani kandidati moraju provoditi kao i odgovarajuća objašnjenja.

Članak 11.

Ispit i uknjižba zahtjeva

1. Prijevoznom poduzeću koje ispunjava zahtjeve propisane člankom 3. izdaje se na temelju zahtjeva dozvola za obavljanje

djelatnosti cestovnog prijevoznika. Nadležna tijela ocjenjuju ispunjava li poduzeće koje podnosi zahtjev uvjete propisane navedenim člankom.

2. Nadležno tijelo unosi u nacionalni elektronički registar iz članka 16. podatke o poduzećima kojima izdaje dozvole i koja su navedena u članku 16. stavku 2. prvom podstavku točkama od (a) do (d)

3. Rok u kojem je nadležno tijelo dužno proučiti zahtjev za izdavanje dozvole mora biti što kraći i ne smije biti dulji od 3 mjeseca od dana kada je nadležno tijelo zaprimilo sve dokumente potrebne za ocjenu zahtjeva. Nadležno tijelo može u propisno utemeljenim slučajevima taj rok produljiti za jedan mjesec.

4. U slučaju bilo kakve dvojbe prilikom ocjenjivanja dobrog ugleda poduzeća, nadležna tijela dužna su do 31. prosinca 2012. provjeriti je(su) li u trenutku podnošenja zahtjeva imenovani upravitelj(i) prijevoza bio(-li), u nekoj od država članica, proglašen(i) nesposobnim(a) upravljati prijevoznom djelatnošću poduzeća na temelju članka 14.

Od 1. siječnja 2013. nadležno tijelo dužno je, kada ocjenjuje dobar ugled poduzeća, uvidom u podatke iz članka 16. stavka 2. prvog podstavka točke (f) neposrednim sigurnosnim pristupom relevantnim dijelovima nacionalnih registara ili na zahtjev, provjeriti je(su) li u trenutku podnošenja zahtjeva imenovani upravitelj(i) prijevoza bio(-li) proglašen(i), u nekoj od država članica, nesposobnim(a) upravljati prijevoznom djelatnošću poduzeća na temelju članka 14.

Mjere namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni, koji se odnose na odgodu datuma iz ovog stavka za najviše tri godine, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 25. stavka 3.

5. Poduzeća s dozvolom za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika dužne su u roku 28 dana ili u kraćem roku, koji može odrediti država članica poslovnoga nastana, obavijestiti nadležno tijelo koje je izdalo dozvolu o svim promjenama podataka iz stavka 2.

Članak 12.

Pregledi

1. Nadležna tijela nadziru jesu li poduzeća kojima su izdali dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika nastavila ispunjavati zahtjeve iz članka 3. U tu svrhu, države članice obavljaju preglede usmjerene na poduzeća za koja smatraju da predstavljaju povećani rizik. Zato će države članice proširiti sustav ocjene rizika, koji su uspostavile na temelju članka 9. Direktive 2006/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o minimalnim uvjetima za provedbu Uredbi Vijeća (EEZ) br. 3820/85 i (EEZ) br. 3821/85 o socijalnom

zakonodavstvu koje se odnosi na aktivnosti cestovnog prijevoza (¹), kako bi obuhvatile sve povrede navedene u članku 6. ove Uredbe.

2. Do 31. prosinca 2014. države članice obavljaju preglede barem svakih pet godina kako bi provjerile ispunjavaju li poduzeća zahtjeve propisane člankom 3.

Mjere namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni, koji se odnose na odgodu datuma iz prvoga podstavka, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 25. stavka 3.

3. Ako to Komisija, u propisno obrazloženim slučajevima, od nje zatraži, država članica obavlja pojedinačne preglede kako bi provjerila ispunjava li poduzeće još uvijek uvjete pristupa djelatnosti cestovnog prijevoznika. Ako se utvrdi da poduzeće više ne ispunjava uvjete propisane ovom uredbom, država članica obavješćuje Komisiju o rezultatima takvih pregleda i o poduzetim mjerama.

Članak 13.

Postupak za privremeno ili trajno oduzimanje dozvola

1. Ako nadležno tijelo utvrdi postojanje opasnosti od neispunjavanja zahtjeva propisanih člankom 3. od strane poduzeća, ono o tome obavješćuje dotično poduzeće. Kada nadležno tijelo utvrdi da jedan od tih zahtjeva, ili više njih, više nisu ispunjeni, ono može odrediti jedan od sljedećih rokova u kojem poduzeće mora urediti svoj položaj:

- (a) rok od najviše šest mjeseci za imenovanje zamjenika upravitelja prijevoza ako upravitelj prijevoza više ne ispunjava zahtjev u pogledu dobrog ugleda ili stručne osposobljenosti, koji rok se može produljiti za najviše tri mjeseca u slučaju smrti ili fizičke nesposobnosti upravitelja prijevoza;
- (b) rok od najviše šest mjeseci ako poduzeće mora urediti svoj položaj tako da dokaže da ima stvarni i stalni poslovni nastan;
- (c) rok od najviše šest mjeseci ako zahtjev u pogledu financijskog položaja nije ispunjen, kako bi se dokazalo da će taj zahtjev ponovno biti trajno ispunjen.

2. Nadležno tijelo može od poduzeća kojemu je privremeno ili trajno oduzeta dozvola zahtijevati da prije nego što se poduzme bilo kakva rehabilitirajuća mjera, njegovi upravitelji prijevoza polože ispite iz članka 8. stavka 1.

3. Ako nadležno tijelo utvrdi da poduzeće više ne ispunjava jedan ili više zahtjeva propisanih člankom 3., ono poduzeću privremeno ili trajno, u rokovima iz stavka 1. ovog članka, oduzima dozvolu za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika.

Članak 14.

Proglašenje upravitelja prijevoza nesposobnim

1. Ako upravitelj prijevoza izgubi dobar ugled u skladu s člankom 6., nadležno ga tijelo proglašava nesposobnim za upravljanje prijevoznom djelatnošću poduzeća.

2. Ako i dok se ne poduzme rehabilitirajuća mjera u skladu s relevantnim nacionalnim propisima, potvrda o stručnoj osposobljenosti iz članka 8. stavka 8. upravitelja prijevoza koje je proglašen nesposobnim za upravljanje prijevoznom djelatnošću prestaje vrijediti u svim državama članicama.

Članak 15.

Odluke nadležnih tijela i žalbe

1. Negativne odluke koje nadležna tijela država članica donose na temelju ove Uredbe, uključujući odbacivanje zahtjeva, privremeno ili trajno oduzimanje postojeće dozvole ili proglašenje nesposobnim upravitelja prijevoza, moraju sadržavati razloge na temelju kojih su donesene.

Prilikom donošenja takvih odluka u obzir se uzimaju raspoloživi podaci o povredama koje je poduzeće ili upravitelj prijevoza počinio i koje mogu naštetiti dobrom ugledu poduzeća, kao i sve ostale podatke kojima nadležno tijelo raspolaže. U odlukama se potanko navode rehabilitirajuće mjere koje vrijede u slučaju privremenog oduzimanja dozvole ili proglašenja nesposobnosti.

2. Država članica dužna je poduzećima i osobama kojih se to tiče osigurati mogućnost ulaganja žalbe na odluke iz stavka 1. pred barem jednim neovisnim i nepristranim tijelom ili sudom.

POGLAVLJE IV.

POJEDNOSTAVLJENJE I ADMINISTRATIVNA SURADNJA

Članak 16.

Nacionalni elektronički upisnici

1. U smislu provedbe ove Uredbe, a posebno njezinih članaka od 11. do 14. i članka 26., svaka država članica vodi nacionalni elektronički registar poduzeća cestovnog prijevoza kojima je nadležno tijelo, koje je država članica imenovala, izdalo dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika. Obrada podataka iz tog registra provodi se pod nadzorom tijela javne vlasti, imenovanoga u tu svrhu. Relevantni podaci sadržani u nacionalnom elektroničkom registru dostupni su svim nadležnim tijelima dotične države članice.

Do 31. prosinca 2009. Komisija će donijeti odluku o minimalnim zahtjevima u pogledu podataka koji se moraju unijeti u nacionalni elektronički registar od dana njegove uspostave, kako bi se olakšala buduća međupovezanost registara. Komisija može predložiti da se, osim podataka iz stavka 2., unose i registarske oznake vozila.

(¹) SL L 102, 11.4.2006., str. 35.

2. Nacionalni elektronički upisnici sadrže barem sljedeće podatke:

- (a) naziv i pravni oblik poduzeća;
- (b) adresu njegova poslovnog nastana;
- (c) imena i prezimena upravitelja prijevoza imenovanih radi ispunjenja uvjeta dobrog ugleda i stručne osposobljenosti te, prema potrebi, ime i prezime pravnog zastupnika;
- (d) vrsta dozvole, broj vozila na koja se ona odnosi te, prema potrebi, serijski broj licencije Zajednice i ovjerenih preslika;
- (e) broj, kategorija i vrsta teških povreda iz članka 6. stavka 1. točke (b), radi kojih je u zadnje dvije godine bila izrečena osuđujuća presuda ili dosuđena kazna;
- (f) imena i prezimena osoba proglašanih nesposobnima upravljati prijevoznom djelatnošću poduzeća, sve dok te osobe ponovno ne steknu dobar ugled u skladu s člankom 6. stavkom 3. kao i vrijedeće rehabilitirajuće mjere.

U smislu točke (e), države članice mogu do 31. prosinca 2015. odlučiti da će u nacionalni elektronički registar uključiti samo najteže povrede iz Priloga IV.

Države članice mogu odlučiti da će podatke iz prvoga podstavka točaka (e) i (f) pohraniti u zasebne registre. U tom slučaju relevantni podaci daju se na uvid na zahtjev i neposredno su dostupni svim nadležnim tijelima dotične države članice. Traženi podaci moraju se dati na uvid u roku 30 radnih dana od primitka zahtjeva. Podaci iz prvoga podstavka točaka od (a) do (d) dostupni su javnosti u skladu s relevantnim odredbama o zaštiti osobnih podataka.

U svakom slučaju, podaci iz točaka (e) i (f) prvoga podstavka dostupni su tijelima koja nisu nadležna tijela samo ako su navedena tijela ovlaštena za provedbu nadzora i izricanje kazni u području cestovnog prometa i ako su njihovi službenici položili prisegu da će čuvati tajnu ili su se na neki drugi način formalno obvezali čuvati tajnu.

3. Podaci o poduzeću kojemu je privremeno ili trajno oduzeta dozvola ostaju u nacionalnom elektroničkom registru dvije godine od isteka razdoblja na koje je dozvola bila privremeno ili trajno oduzeta, nakon čega se odmah brišu.

Podaci o svim osobama koje su proglašene nesposobnima za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika ostaju u nacionalnom elektroničkom registru sve dok te osobe ponovno ne steknu dobar ugled u skladu s člankom 6. stavkom 3. Podaci se brišu iz registra odmah nakon donošenja rehabilitirajuće mjere ili bilo koje druge mjere istovrijednog učinka.

U podacima iz prvog i drugog podstavka navode se razlozi za privremeno ili trajno oduzimanje dozvole ili za proglašenje nesposobnosti i, prema potrebi, njihovo trajanje.

4. Države članice dužne su poduzeti sve potrebne mjere kako bi osigurale ažurnost i točnost svih podataka u nacionalnom elektroničkom registru, posebno podataka iz stavka 2. prvoga podstavka točaka (e) i (f).

5. Ne dovodeći u pitanje odredbe stavaka 1. i 2., države članice dužne su poduzeti sve potrebne mjere kako bi osigurale međupovezanost i dostupnost nacionalnih elektroničkih registara diljem Zajednice preko nacionalnih kontaktnih točaka definiranih u članku 18. Dostupnost preko nacionalnih kontaktnih točaka i međupovezanost moraju biti provedeni do 31. prosinca 2012. i to tako da se nadležnom tijelu bilo koje države članice omogući pretraga podataka u nacionalnom elektroničkom registru bilo koje druge države članice.

6. Zajednička pravila u pogledu provedbe stavka 5., poput onih koja se odnose na format razmijenjenih podataka, tehnički postupci za elektroničko pretraživanje nacionalnih elektroničkih registara drugih država članica i promicanje interoperabilnosti tih registara s drugim odgovarajućim bazama podataka, usvaja Komisija u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 25. stavka 2. i to prvi put prije 31. prosinca 2010. Tim je zajedničkim pravilima određeno tijelo odgovorno za pristup podacima i njihovo daljnje korištenje i ažuriranje nakon što je bio omogućen pristup tim podacima, pa u tu svrhu sadrže i pravila o unošenju i nadzoru tih podataka.

7. Mjere namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni, a koji se odnose na odgodu rokova iz stavaka 1. i 5., donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 25. stavka 3.

Članak 17.

Zaštita osobnih podataka

U vezi s primjenom Direktive 95/46/EZ, države članice posebno su dužne osigurati:

- (a) da su sve osobe obaviještene ako se podaci koji se na njih odnose upisuju u registar ili ako ih se namjerava proslijediti trećim osobama. Podaci moraju sadržavati identitet tijela koje je odgovorno za obradu podataka, vrstu obrađenih podataka i razloge za takvo postupanje;
- (b) da svaka osoba ima pravo na pristup podacima koji se na nju odnose, a koje posjeduje tijelo odgovorno za obradu tih podataka. To pravo mora biti ostvarivo bez ograničenja, u razumnim intervalima i bez većih zakašnjenja ili troškova za tražitelja;
- (c) da svaka osoba čiji su podaci nepotpuni ili netočni ima pravo zatražiti ispravak, brisanje ili blokiranje podataka koji se na nju odnose;

- (d) da svaka osoba ima pravo biti protiv obrade podataka koji se na nju odnose iz opravdanih i nužnih razloga;
- (e) da poduzeća ispunjavaju, prema potrebi, relevantne odredbe o zaštiti osobnih podataka.

Članak 18.

Administrativna suradnja među državama članicama

1. Države članice određuju nacionalnu kontaktnu točku odgovornu za razmjenu podataka s drugim državama članicama u pogledu primjene ove Uredbe. Države članice dužne su Komisiji proslijediti nazive i adrese svojih nacionalnih kontaktnih točaka do 4. prosinca 2011. Komisija sastavlja popis svih kontaktnih točaka i prosljeđuje ga državama članicama.

2. Države članice koje razmjenjuju podatke u okviru ove Uredbe dužne su koristiti nacionalne kontaktne točke određene na temelju stavka 1.

3. Države članice koje razmjenjuju podatke o povredama iz članka 6. stavka 2. ili o upraviteljima prijevoza proglašenima nesposobnima moraju poštovati postupak i rokove iz članka 13. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 1072/2009 ili, prema potrebi, iz članka 23. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 1073/2009. Država članica koja primi obavijest o teškoj povredi zbog koje je u drugoj državi članici bila donesena osuđujuća presuda ili izrečena kazna, tu povredu upisuje u svoj nacionalni elektronički registar.

POGLAVLJE V.

MEĐUSOBNO PRIZNAVANJE POTVRDA I DRUGIH ISPRAVA

Članak 19.

Potvrde o dobrom ugledu i drugi istovjetni dokumenti

1. Ne dovodeći u pitanje članak 11. stavak 4., država članica poslovnog nastana kao dostatan dokaz o dobrom ugledu za dobivanje dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika prihvaća predočenje izvotka iz kaznene evidencije ili, u nedostatku toga, istovrijednog dokumenta koji je izdalo nadležno sudbeno ili upravno tijelo države članice u kojoj je upravitelj prijevoza ili bilo koja druga relevantna osoba prije imala boravište.

2. Ako država članica svojim državljanima nametne određene uvjete u pogledu dobrog ugleda, a ispunjavanje tih uvjeta nije moguće dokazati pomoću dokumenta iz stavka 1., ta država članica prihvaća kao dostatan dokaz za državljane drugih država članica potvrdu o ispunjavanju tih uvjeta, koju je izdalo nadležno sudbeno ili upravno tijelo u jednoj ili više država članica u kojima je upravitelj prijevoza ili bilo koja druga relevantna osoba prije imala boravište. Takva se potvrda odnosi na posebne podatke koji se uzimaju u obzir u državi članici poslovnog nastana.

3. Ako jedna ili više država članica u kojima je upravitelj prijevoza ili bilo koja druga relevantna osoba prije imala boravište ne izdaje dokument iz stavka 1., ili potvrdu iz stavka 2., taj dokument ili tu potvrdu može nadomjestiti izjava pod prisegom ili svečana izjava upravitelja prijevoza ili bilo koje druge relevantne osobe pred nadležnim sudbenim ili upravnim tijelom ili, prema potrebi, pred javnim bilježnikom u državi članici u kojoj je upravitelj prijevoza ili bilo koja druga relevantna osoba prije imala boravište. Takvo tijelo ili javni bilježnik izdaje potvrdu kojom se potvrđuje vjerodostojnost izjave pod prisegom ili svečane izjave.

4. Dokument iz stavka 1. i potvrda iz stavka 2. ne prihvaćaju se ako su predočeni nakon isteka roka od tri mjeseca od dana njihova izdavanja. Taj uvjet vrijedi i za izjave u skladu sa stavkom 3.

Članak 20.

Potvrde u vezi s financijskim položajem

Kada država članica svojim državljanima nameće određene dodatne uvjete u vezi s financijskim položajem, koji nisu navedeni u članku 7., ta država članica za državljane drugih država članica prihvaća kao dostatan dokaz potvrdu o ispunjavanju tih uvjeta, koju je izdalo nadležno tijelo jedne ili više država članica u kojima je upravitelj prijevoza ili bilo koja druga relevantna osoba prije imala boravište. Takva se potvrda odnosi na posebne podatke koji se uzimaju u obzir u državi članici poslovnog nastana.

Članak 21.

Potvrde o stručnoj osposobljenosti

1. Države članice priznaju kao dostatan dokaz o stručnoj osposobljenosti potvrdu koja je u skladu s uzorkom potvrde iz Priloga III. i koju je izdalo u tu svrhu propisno ovlašteno tijelo.

2. Potvrda izdana prije 4. prosinca 2011. kao dokaz o stručnoj osposobljenosti u skladu s odredbama na snazi do tog dana, smatra se istovrijednom potvrdi čiji je obrazac prikazan u Prilogu III. te se priznaje kao dokaz o stručnoj osposobljenosti u svim državama članicama. Države članice mogu zahtijevati da imatelji potvrda o stručnoj osposobljenosti, koje vrijede samo za obavljanje domaćeg teretnog prijevoza, prođu ispite ili dijelove ispita u skladu s člankom 8. stavkom 1.

POGLAVLJE VI.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 22.

Kazne

1. Države članice propisuju pravila o kaznama zapriječenima za povrede odredaba ove Uredbe i poduzimaju sve mjere potrebne za osiguranje njihove provedbe. Tako predviđene kazne moraju biti učinkovite, razmjerne i odvraćajuće. Države članice dužne su o tim odredbama obavijestiti Komisiju najkasnije do 4. prosinca 2011., a u najkraćem mogućem vremenu i o svakoj njihovoj naknadnoj izmjeni. Države članice osiguravaju da se sve takve mjere primjenjuju bez diskriminacije u pogledu državljanstva ili mjesta poslovnog nastana poduzeća.

2. Kazne iz stavka 1. uključuju, posebno, privremeno oduzimanje dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika, trajno oduzimanje takve dozvole i proglašenje nesposobnim upravitelja prijevoza.

Članak 23.

Prijelazne odredbe

Poduzeća koja prije 4. prosinca 2009. imaju dozvolu za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika dužna su poštovati odredbe ove Uredbe do 4. prosinca 2011.

Članak 24.

Međusobna pomoć

Nadležna tijela država članica usko surađuju i međusobno si pomažu s ciljem primjene ove Uredbe. Ona razmjenjuju podatke o osuđujućim presudama i kaznama za teške povrede, kao i druge posebne podatke koji bi mogli utjecati na obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika, poštujući pritom odredbe koje se primjenjuju u području zaštite osobnih podataka.

Članak 25.

Odborski postupak

1. Komisiji pomaže odbor osnovan na temelju članka 18. stavka 1. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3821/85 od 20. prosinca 1985. o tahografu u cestovnom prometu ⁽¹⁾.

2. U slučaju pozivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članci 3. i 7. Odluke 1999/468/EZ, pri čemu se poštuju odredbe njezina članka 8.

3. U slučaju pozivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članak 5.a stavci od 1. do 4., i članak 7. Odluke 1999/468/EZ, pri čemu se poštuju odredbe njezina članka 8.

Članak 26.

Izvješćivanje

1. Svake dvije godine države članica sastavljaju izvješće o aktivnostima nadležnih tijela i prosljeđuju ga Komisiji. To izvješće sadrži:

- (a) pregled područja u pogledu dobrog ugleda, financijskog položaja i stručne osposobljenosti;
- (b) broj, po godini i vrsti, izdanih, privremeno oduzetih i trajno oduzetih dozvola, broj slučajeva proglašenja nesposobnosti i razlozi na kojima se te odluke temelje;
- (c) broj svake godine izdanih svjedodžbi o stručnoj osposobljenosti;
- (d) temeljne statističke podatke o nacionalnim elektroničkim upisnicima i njihovom korištenju od strane nadležnih tijela; i
- (e) pregled razmjene podataka s drugim državama članicama na temelju članka 18. stavka 2. uključujući, posebno, godišnji broj utvrđenih povreda o kojima su druge države članice bile obaviještene i o primljenim odgovorima, kao i godišnji broj primljenih zahtjeva i odgovora na temelju članka 18. stavka 3.

2. Na temelju izvješća iz stavka 1., Komisija svake dvije godine podnosi Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o obavljanju djelatnosti cestovnog prijevoznika. To izvješće sadrži, posebno, ocjenu razmjene podataka među državama članicama te pregled funkcioniranja nacionalnih elektroničkih registara i podataka koji se u njima nalaze. To se izvješće objavljuje istodobno s izvješćem iz članka 17. Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva u odnosu na cestovni promet ⁽²⁾.

⁽¹⁾ SL L 370, 31.12.1985., str. 8.

⁽²⁾ SL L 102, 11.4.2006., str. 1.

Članak 27.

Popis nadležnih tijela

Svaka država članica do 4. prosinca 2011. prosljeđuje Komisiji popis nadležnih tijela koja je imenovala za izdavanje dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika i popis tijela ovlaštenih za organizaciju ispita iz članka 8. stavka 1. i izdavanje potvrda. Komisija objavljuje zbirni popis tih tijela iz cijele Zajednice u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 28.

Obavješćivanje o nacionalnim mjerama

Država članice Komisiji dostavljaju tekstove zakona i drugih propisa koje donesu u području na koje se odnosi ova

Uredba najkasnije 30 dana od dana njihova donošenja, a prvi put do 4. prosinca 2011.

Članak 29.

Stavljanje izvan snage

Direktiva 96/26/EZ stavlja se izvan snage.

Članak 30.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se s učinkom od 4. prosinca 2011.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 21. listopada 2009.

Za Europski parlament
Predsjednik
J. BUZEK

Za Vijeće
Predsjednica
C. MALMSTRÖM

PRILOG I.

I. POPIS STRUČNIH PODRUČJA IZ ČLANKA 8.

Znanje koje države članice uzimaju u obzir prilikom utvrđivanja stručne osposobljenosti mora obuhvaćati barem ona stručna područja koja su za cestovni prijevoz robe i putnika niže navedena. Kandidati za cestovne prijevoznike robe i putnika moraju iz navedenih stručnih područja steći razinu znanja i praktičnih sposobnosti, koja je potrebna za upravljanje prijevoznim poduzećem.

Najniža razina znanja, kako je niže navedeno, ne smije biti niža od stupnja 3 strukture razine osposobljenosti, utvrđene u Prilogu Odluci Vijeća 85/368/EEZ ⁽¹⁾, odnosno stupnja znanja stečenog tijekom obvezatnog obrazovanja, dopunjenog stručnim i dodatnim tehničkim osposobljavanjem ili srednjoškolskim tehničkim ili drugim osposobljavanjem.

A. **Građansko pravo**

Kandidat mora, posebno u vezi s cestovnim prijevozom robe i putnika:

1. poznavati glavne vrste ugovora koji se koriste u cestovnom prijevozu te prava i obveze, koji iz njih proizlaze;
2. biti sposoban sklopiti pravno valjani ugovor o prijevozu, posebno u pogledu uvjeta prijevoza;

u vezi s cestovnim prijevozom robe:

3. biti sposoban proučiti zahtjev naručitelja za naknadu štete prouzročene robi tijekom prijevoza ili zbog kašnjenja prilikom dostave robe i biti sposoban razumjeti kako takav zahtjev utječe na njegovu ugovornu odgovornost;
4. poznavati pravila i obveze iz Konvencije CMR o ugovoru za međunarodni cestovni prijevoz robe;

u vezi s cestovnim prijevozom putnika:

5. biti sposoban proučiti zahtjev naručitelja za naknadu štete prouzročene ozljedom putnika ili štete na njihovoj prtljazi uzrokovane nesrećom tijekom prijevoza ili za naknadu štete prouzročene kašnjenjem te biti sposoban razumjeti kako takav zahtjev utječe na njegovu ugovornu odgovornost.

B. **Trgovačko pravo**

Kandidat mora, posebno u vezi s cestovnim prijevozom robe i putnika:

1. poznavati uvjete i formalnosti utvrđene za poslovanje, opće obveze izvođača (registracija, vođenje poslovnih knjiga itd.) i biti upoznat s posljedicama stečaja;
2. imati odgovarajuće znanje o raznim oblicima trgovačkih društava i pravilima koja uređuju njihov ustroj i djelovanje.

C. **Socijalno pravo**

Kandidat mora poznavati, posebno u vezi s cestovnim prijevozom robe i putnika:

1. ulogu i funkciju različitih socijalnih institucija koje su uključene u područje cestovnog prijevoza (sindikati, vijeća radnika, sindikalni predstavnici, inspektori rada itd.);
2. obveze poslodavca iz područja socijalne sigurnosti;

⁽¹⁾ Odluka Vijeća 85/368/EEZ od 16. srpnja 1985. o usporedivosti kvalifikacija strukovnog osposobljavanja među državama članicama Europske zajednice (SL L 199, 31.7.1985., str. 56.).

3. pravila koja uređuju ugovore o radu za različite kategorije radnika zaposlenih u poduzeću za cestovni prijevoz (oblik ugovora, obveze ugovornih stranaka, uvjeti rada i radno vrijeme, plaćeni dopust, plaća, povreda ugovora itd.);
4. vrijedeća pravila u pogledu vremena vožnje, odmora i radnog vremena, posebno odredbe Uredbe (EEZ) br. 3821/85, Uredbe (EZ) br. 561/2006, Direktive 2002/15/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ i Direktive 2006/22/EZ te praktične mjere za primjenu odredbi tih zakonskih akata; i
5. vrijedeća pravila o temeljnim kvalifikacijama i redovitom osposobljavanju vozača, posebno ona koja proizlaze iz Direktive 2003/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.

D. Porezno pravo

Kandidat mora poznavati, posebno u vezi s cestovnim prijevozom robe i putnika, pravila koja uređuju:

1. porez na dodanu vrijednost (PDV) na usluge prijevoza;
2. porez na motorna vozila;
3. poreze na određena vozila za cestovni prijevoz robe te cestarine i pristojbe za korištenje infrastrukture;
4. porez na dohodak.

E. Poslovno i financijsko upravljanje poduzećem

Kandidat mora, posebno u vezi s cestovnim prijevozom robe i putnika:

1. poznavati zakonske odredbe i postupke koji se odnose na korištenje čekova, mjenica, zadužnica, kreditnih kartica i drugih sredstava ili načina plaćanja;
2. poznavati različite oblike zajma (bankovni zajam, dokumentarni akreditiv, garancijski depoziti, hipoteke, zakup, najam, otkup potraživanja (factoring) itd.) te opterećenja i obveze koje iz njih proizlaze;
3. znati što je bilanca stanja, kako se izrađuje i kako se tumači;
4. biti sposoban čitati i tumačiti račun dobiti i gubitka;
5. biti sposoban ocijeniti financijsko stanje poduzeća i njegovu profitabilnost, posebno na temelju financijskih pokazatelja;
6. biti sposoban izraditi proračun;
7. poznavati troškovne elemente svojeg poduzeća (fiksne troškove, varijabilne troškove, obrtni kapital, amortizacija itd.) i znati izračunati troškove po vozilu, po kilometru, po vožnji i po toni;
8. biti sposoban izraditi organigram svih zaposlenih u poduzeću i sastaviti radne planove itd.;
9. poznavati načela marketinga, prodajne promocije usluga prijevoza, izrade datoteka klijenata, oglašavanja i odnosa s javnošću itd.;
10. poznavati različite vrste osiguranja svojstvene cestovnom prijevozu (osiguranje od odgovornosti, osiguranje od posljedica nesretnog slučaja, životno osiguranje, neživotno osiguranje i osiguranje stvari i prtljage) te jamstva i obveze koje proizlaze iz tih osiguranja;
11. znati koristiti telematske aplikacije u cestovnom prometu;

u vezi s cestovnim prijevozom robe:

⁽¹⁾ Direktiva 2002/15/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2002. o organizaciji radnog vremena osoba koje obavljaju mobilne djelatnosti cestovnog prometa (SL L 80, 23.3.2002., str. 35.).

⁽²⁾ Direktiva 2003/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2003. o početnim kvalifikacijama i periodičnom osposobljavanju vozača određenih cestovnih vozila za prijevoz robe ili putnika (SL L 226, 10.9.2003., str. 4.).

12. biti sposoban primjenjivati pravila koja uređuju fakturiranje usluga cestovnog prijevoza robe i poznavati značenje i implikacije međunarodnih trgovinskih izraza Incoterms;

13. poznavati različite kategorije pomoćnih izvođača prijevoznih usluga, njihovu ulogu, funkcije i, prema potrebi, njihov status;

u vezi s cestovnim prijevozom putnika:

14. biti sposoban primjenjivati pravila koja uređuju vozarine i cijene u javnom i privatnom prijevozu putnika;

15. biti sposoban primjenjivati pravila koja uređuju fakturiranje usluga cestovnog prijevoza putnika.

F. Pristup tržištu

Kandidat mora poznavati, posebno u vezi s cestovnim prijevozom robe i putnika:

1. profesionalna pravila koja uređuju djelatnost cestovnog prijevoza za posebni prijevoz, najam gospodarskih vozila i sklapanje podizvođačkih ugovora, a posebno pravila koja uređuju službenu organizaciju djelatnosti, izdavanje dozvole za obavljanje djelatnosti i dozvole za cestovni prijevoz u Zajednici i izvan Zajednice, nadzor i kazne;

2. pravila o osnivanju poduzeća za cestovni prijevoz;

3. različite dokumente koji su potrebni za pružanje usluga cestovnog prijevoza te biti sposoban uvesti kontrolne postupke u svrhu osiguranja da se odobreni dokumenti o svakom obavljenom prijevozu, posebno dokumenti koji se odnose na vozilo, vozača, robu i prtljagu, nalaze i u vozilu i u poduzeću;

u vezi s cestovnim prijevozom robe:

4. pravila o organizaciji tržišta cestovnog prijevoza robe te pravila o manipuliranju teretom i logistici;

5. granične formalnosti, uloga i područje primjene dokumenta T i karneta TIR te obveze i odgovornosti koje proizlaze iz njihovog korištenja;

u vezi s cestovnim prijevozom putnika:

6. pravila o organizaciji tržišta cestovnog prijevoza putnika;

7. pravila za uvođenje usluga cestovnog prijevoza putnika te kako se izrađuju prijevozni planovi.

G. Tehnički standardi i aspekti poslovanja

Kandidat mora, posebno u vezi s cestovnim prijevozom tereta i putnika:

1. poznavati pravila o težinama i dimenzijama vozila u državama članicama kao i postupke u slučaju izvanrednih prijevoza koji predstavljaju iznimku od tih pravila;

2. biti sposoban izabrati vozila i njihove sastavne dijelove (šasija, motor, prijenosni mehanizam, kočioni sustav itd.) u skladu s potrebama poduzeća;

3. poznavati formalnosti u pogledu homologacije tipa, registracije i tehničkog pregleda tih vozila;

4. znati procijeniti koje mjere poduzeti protiv onečišćenja zraka emisijama ispušnih plinova motornih vozila i protiv emisija buke;

5. biti sposoban izraditi planove redovitog održavanja vozila i njihove opreme;

u vezi s cestovnim prijevozom tereta;

6. poznavati različite vrste uređaja za manipulaciju teretom i utovarivanje (stražnje preklapne daske, kontejneri, palete itd.) te biti sposoban uvesti postupke i izdati upute za utovar i istovar robe (raspodjela tereta, slaganje, utovarivanje, učvršćivanje, podmetanje klinom itd.);
7. poznavati različite tehnike kombiniranog prijevoza, kao što su uprtni prijevoz i prijevoz ro-ro;
8. biti sposoban provesti postupke s ciljem usklađivanja s pravilima o prijevozu opasne robe i otpadaka, posebno one koji proizlaze iz Direktive 2008/68/EZ ⁽¹⁾ i Uredbe (EZ) br. 1013/2006 ⁽²⁾;
9. biti sposoban provesti postupke s ciljem usklađivanja s pravilima o prijevozu pokvarljivih živežnih namirnica, posebno one koji proizlaze iz Sporazuma o međunarodnom prijevozu pokvarljivih živežnih namirnica i o posebnim vozilima za njihov prijevoz (ATP);
10. biti sposoban provesti postupke s ciljem usklađivanja s pravilima o prijevozu živih životinja.

H. Sigurnost u cestovnom prometu

Kandidat mora, posebno u vezi s cestovnim prijevozom robe i putnika:

1. znati kakva osposobljenost se zahtijeva od vozača (vozačka dozvola, zdravstvene svjedodžbe, uvjerenja o tjelesnoj sposobnosti itd.);
2. biti sposoban poduzeti korake potrebne za osiguranje poštovanja, od strane vozača, prometnih pravila, zabrana i ograničenja koja su na snazi u različitim državama članicama (ograničenja brzine, prednost, zaustavljanje i parkiranje, korištenje svjetala, cestovna signalizacija itd.);
3. biti sposoban sastaviti upute vozačima u svrhu provjere usklađenosti sa sigurnosnim zahtjevima u pogledu stanja vozila, njihove opreme i tereta, te u pogledu preventivnih mjera koje je potrebno poduzeti;
4. biti sposoban utvrditi postupke koje treba slijediti u slučaju nesreće te provesti odgovarajuće postupke za sprečavanje ponavljanja nesreća ili teških prometnih prekršaja;
5. biti sposoban provesti postupke za sigurno pričvršćivanje robe i poznavati odgovarajuće tehnike;
u vezi s cestovnim prijevozom putnika:
6. imati temeljno znanje o cestovnoj mreži u državama članicama.

II. ORGANIZACIJA ISPITA

1. Države članice organizirat će obvezatni pisani ispit koji mogu dopuniti neobvezatnim usmenim ispitom kako bi utvrdile jesu li kandidati za cestovne prijevoznike stekli traženu razinu znanja iz stručnih područja nabrojanih u dijelu I., a posebno jesu li sposobni koristiti alate i tehnike iz tih područja i ispunjavati predviđene izvedbene zadatke i zadatke usklađivanja.
 - (a) Obvezatni pisani ispit obuhvaćat će dva testa, i to:
 - i. pismena pitanja višestrukog izbora (svaki s četirima mogućim odgovorima), pitanja koja zahtijevaju neposredne odgovore ili kombinacija obiju metoda;
 - ii. pismene vježbe/studije slučaja.Svaki test trajat će najmanje dva sata.
 - (b) Ako je organiziran usmeni ispit, države članice mogu odlučiti da je uspješno položen pisani ispit preduvjet za polaganje usmenog ispita.

⁽¹⁾ Direktiva 2008/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o kopnenom prijevozu opasnih tvari (SL L 260, 30.9.2008., str. 13.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (SL L 190, 12.7.2006., str. 1.).

2. Ako države članice organiziraju i usmeni ispit, tada za svaki od triju ispita moraju predvidjeti ponderiranje bodova s najmanje 25 % i najviše 40 % ukupnog broja bodova.

Kada države članice organiziraju samo pisani ispit, tada za svaki ispit moraju predvidjeti ponderiranje bodova s najmanje 40 % i najviše 60 % ukupnog broja bodova.

3. Kandidati moraju iz svih testova ostvariti prosjek od najmanje 60 % ukupnog broja bodova, pri čemu ukupni bodovi ostvareni u svakom pojedinom testu moraju predstavljati barem 50 % ukupnog mogućeg broja bodova. Država članica može taj prag sniziti s 50 % na 40 % u samo jednom testu.
-

*PRILOG II.***Sigurnosna obilježja potvrde o stručnoj osposobljenosti**

Potvrda mora imati barem dva od sljedećih sigurnosnih obilježja:

- hologram,
 - posebna vlakna u papiru koja postaju vidljiva pod UV svjetlom,
 - barem jedan redak mikrotiska (tisak vidljiv jedino pod povećalom, koji fotokopirni stroj ne može reproducirati),
 - opipljive znakove, simbole ili uzorke,
 - dvostruko numeriranje: serijski broj i broj izdanja,
 - sigurnosnu podlogu s tankim giljoš uzorcima i tiskom s duginim efektom (irisnim tiskom).
-

PRILOG III.

Obrazac potvrde o stručnoj osposobljenosti

EUROPSKA ZAJEDNICA

(Bež boja sustava boja Pantone, format DIN A4, celulozni papir, 100 g/m² ili više)

(Tekst na službenom(-im) jeziku(-cima) ili jednom od službenih jezika države članice koja izdaje potvrdu)

Razlikovni znak države članice koja izdaje potvrdu ⁽¹⁾ Naziv ovlaštenog tijela ⁽²⁾**POTVRDA O STRUČNOJ OSPOSOBLJENOSTI ZA OBAVLJANJE CESTOVNOG PRIJEVOZA ROBE/PUTNIKA ⁽³⁾**

Br.

Ovime

potvrđuje da je ⁽⁴⁾

rođen(a) u

uspješno položio(-la) ispit znanja (godina: ...; datum ispita: ...) ⁽⁵⁾ potreban za dobivanje potvrde o stručnoj osposobljenosti za obavljanje cestovnog prijevoza robe/putnika ⁽³⁾ u skladu s Uredbom (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika ⁽⁶⁾.

Ova potvrda dostatan je dokaz stručne osposobljenosti iz članka 21. Uredbe (EZ) br. 1071/2009.

Izdano u dana ⁽⁷⁾⁽¹⁾ Razlikovni znakovi država članice jesu: (B) Belgija, (BG) Bugarska, (CZ) Češka, (DK) Danska, (D) Njemačka, (EST) Estonija, (IRL) Irska, (GR) Grčka, (E) Španjolska, (F) Francuska, (I) Italija, (CY) Cipar, (LV) Latvija, (LT) Litva, (L) Luksemburg, (H) Mađarska, (MT) Malta, (NL) Nizozemska, (A) Austrija, (PL) Poljska, (P) Portugal, (RO) Rumunjska, (SLO) Slovenija, (SK) Slovačka, (FIN) Finska, (S) Švedska, (UK) Ujedinjena Kraljevina.⁽²⁾ Tijelo koje svaka država članica Europske zajednice unaprijed određuje za izdavanje ove svjedodžbe.⁽³⁾ Prekrižiti nepotrebno.⁽⁴⁾ Prezime i ime; mjesto i datum rođenja.⁽⁵⁾ Identifikacija ispita.⁽⁶⁾ SL L 300, 14.11.2009., str. 51.⁽⁷⁾ Potpis i žig nadležnog tijela koje izdaje licenciju.

PRILOG IV.

Najteže povrede u smislu članka 6. stavka 2. točke (a)

1. (a) Prekoračenje šestodnevnog ili četrnaestodnevnog ograničenja najduljeg vremena vožnje za 25 % ili više.
(b) Prekoračenje, tijekom dnevnog radnog vremena, ograničenja najduljeg dnevnog vremena vožnje za 50 % ili više bez odmora ili neprekinutog vremena odmora u trajanju barem 4,5 sati.
 2. Tahograf i/ili uređaj za ograničenje brzine nije ugrađen ili se koristi uređaj kojim se mogu na prijevaru izmijeniti podaci opreme za bilježenje i/ili uređaja za ograničenje brzine ili se krivotvore tahografski ulošci, odnosno podaci preuzeti s tahografa i/ili vozačke iskaznice.
 3. Vožnja bez valjane potvrde o tehničkoj ispravnosti vozila, ako se takav dokument zahtijeva prema pravu Zajednice, i/ili vožnja s vrlo ozbiljnom manjkavošću, između ostalog, kočionog sustava, upravljačkih poluga, kotača/guma, ovjesa ili podvozja, koja bi mogla prouzročiti takvu neposrednu opasnost za sigurnost u cestovnom prometu da se donosi odluka o isključenju vozila iz prometa.
 4. Prijevoz opasne robe zabranjene za prijevoz ili ako se opasna roba prevozi u ambalaži koja je zabranjena ili neodobrena ili bez oznake za opasne tvari na vozilu, što ugrožava ljudske živote i okoliš do te mjere da se donosi odluka o isključenju vozila iz prometa.
 5. Prijevoz putnika ili robe bez valjane vozačke dozvole ili taj prijevoz obavlja poduzeće koje nema valjanu licenciju Zajednice.
 6. Vozač koristi krivotvorenu vozačku iskaznicu ili iskaznicu koja nije njegovo vlasništvo ili koja je bila pribavljena na temelju lažnog iskaza i/ili krivotvorenih dokumenata.
 7. Prijevoz robe koja za 20 % ili više prelazi najveću dopuštenu masu natovarenog vozila za vozila kojih najveća dopuštena masa natovarenog vozila prelazi 12 tona, i za 25 % ili više za vozila kojih najveća dopuštena masa natovarenog vozila ne prelazi 12 tona.
-